

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

8. Quàm sit necessarium quòd religiosus habeat determinatas materias, & certa tempora ad spiritualia exercitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

ctibus, si sint certa & ordinata; & de eorum con-
 ditionibus, qui in eis sunt exercitandi: & de ex-
 ercitorum moderamine: & de his quæ in nobis
 sanctum feruorem excitant. Restat nunc vt di-
 camus & disponamus qualiter religiosus debe-
 at exercitari secundum illas præmemoratas tres
 vias scilicet Purgatiuam, Illuminatiuam, & Vni-
 tiuam: vt per earundem exercitium & per ora-
 tionem & contemplationem valeat gradatim
 ad optatum finem peruenire, scilicet animam
 Deo vnire secundum illud Pauli: Qui adhæret
 Deo, vnus spiritus est: & hoc à sanctis dicitur ad
 veram sapientiam pertingere.

*QVOD SPIRITVALIA EXERCITIA
 habere debent certas & determinatas materias,
 tempora, & horas.*

CAPVT VIII.

Spiritualium diuersitate ciborum vti debet
 religiosus. Experientia namque nouimus,
 quod quantumcunque aliquibus cibus sit de-
 lectabilis, si quotidie sumatur, interdum parit
 fastidium: & appetit homo alios cibos quamuis
 non ita sapos. Et si cui apponuntur diuersi ci-
 bi, tanto plus & auidius ex eis sumit, quanto in
 eorum singulis nouum experitur saporem. Si-
 militer & deuotus religiosus cum ad orandum
 accedit spiritualium varietas epularum sibi quæ-
 renda est. Non enim mediocriter laborare cre-
 denda sunt caput, pectus, & vniuersa corporis
 membra: cum anima ignitis desiderijs in cœ-
 lum conatur ascendere. Vnde variis meditatio-
 num

num dapibus utendum est, ut in saporum vicifitudine aliquid valeas corpus releuaminis reperire. Primus & præcipuus cibus debet esse deuota oratio, & castum desiderium; ut scilicet anima appetat purgari, illuminari, & vniri illi suo beatissimo & dulcissimo sponso. Et ideo maxime incipientes duo debent considerare, vel meditari. Primo, illa, quæ timorem incutiunt: à quo anima inchoat spiritualem viam ad Deum volens accedere. Secundo debet crebro Redemptoris nostri vitam & passionem ruminari. Nam Redemptoris vita, mors, & passio est ostium, quo intratur ad amorem diuinitatis, & in huius signum eius latus ferro fuit apertum: ut per hoc clarè nobis innotesceret, neminem ad diuinitatis amorem ingredi posse, nisi per ianuas vulnerum humanitatis. Et cum Dei seruitas cœperit radicari in deitatis amore, poterit aliquandiu à consideratione humanitatis cessare. Nam propter huius gustus & experimentalis cognitionis adeptionem, circa humanitatem eius vulnera prius versabatur. Et hoc modo per totam hebdomadam secundum ferias, materias sunt distinguendæ. Erit igitur agendum de timore secundum viam purgatiuam: de diuini beneficiis secundum illuminatiuam: de diuini perfectionibus & laudibus secundum viam vnitiuam: ut exercitator dapum spiritualium habeat multipliciter. Et hoc quantum ad materias.

QUANTVM ad temporum & horarum assignationem fratres, est notandum, quòd multo utilius est corpori, & conuenientius eius appeti-

tui, vt affuescat aliquo determinato tempore cibum sumere, si illud semper obseruetur. Simili modo anima appetens spiritualiter viuere, debet habere tempus conueniens, in quo valeat seorsum sola manere: & certas horas diei & noctis ad orandum: quibus quotidie panem spiritualem, & spirituale diuinæ consolationis vinum valeat accipere. multo enim amabilius & delectabilius est animæ hoc conuiuium, quàm carni est cibus corporalis: non enim est rationi consentaneum, vt anima quæ domina est corporis, maneat ieiuna, & expers sui suauis & delectabilis cibi: & caro quæ est ancilla nequam, & pigra, assignata & certa hora victum suum accipiat.

QVOD autem horæ assignatio orationi sit utilis, facile potest ostendi: nam sicut ex consuetudine & frequentatione bonorum operum generatur in anima quidam habitus & inclinatio, quæ placet ei & delectatur in bono, ita cum tempus est determinatum vel hora in qua vacet orationi, eodem tempore se sentit promptiorem, & expeditiorem ad sursum erigendum cor suum per feruens desiderium. Tempus autem ad orandum aptius est nocturnum, secundum illud Prophetæ: Nox illuminatio mea in delictis meis. Et cum Dei seruus habet horam deputatam orationi, semper illa hora per desiderium se sentit aliquo modo proniorem ad orandum. Et si illa hora absque solita præterit oratione, non manet cor absque magno dolore: & præcipue cum dimittitur ex negligentia vel aliqua minus rationabili causa; non enim est anima
crucia-

cruciatu expers: cum suo dulcissimo cibo delectabili refectione & spirituali lætitia quam degustare solebat: frustari se conspicit. Itaque concludentes dicimus quòd opportunum orationis tempus est nocturnum, secundum illud Psalmi. In die mandauit dominus misericordiam suam & nocte canticum eius, ac si apertius diceret: In die iussit dominus operibus vacare misericordix, & nocte cantico laudis suæ.

HORAE autem orationi congruentes secundum Hieronymum, & Bernardum, sunt post vigilias & post completorium: in istis enim horis seruus Dei ad vacandum spiritualibus exercitiis est expeditior. & hæc sufficiat quantum ad tempora, & horas.

QVOD MULTIPlici RATIONE

Sancti determinata assignauerunt tempora & horas, in quibus vacandum est mentali orationi.

CAPVT IX.

O Fratres dilectissimi non immeritò statuerunt sancti Patres vt certis horis diei & noctis mentali orationi religiosi vacarent. In modum enim secundum deuotum Bonaueruram conuenit proficere cupienti, vt assidue orationis & deuotionis studiis exerceat cor suum: siquidem vt prædictus sanctus dicit: religiosus qui hanc orationem quotidie non frequentat, non solum est miser & inutilis, sed uera animam mortuam portat in corpore uiuente. Cum enim tanta sit efficacia & uirtus orationis